

GOŃCZA (1) *sb f*

L sg g(o)ńcz(e)j.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.; poza tym XVI w. (ten sam przykład) w cytacie s.v. kolcza.

Zawody, turniej, potykanie się (zwłaszcza rycerskie):

Szereg: »gończa abo kolcza, abo turniej«: Gdy mu sie też trefi w gończej/ ábo w kolczej/ ábo w Turnieiu być/ [...] winien sie łtárác/ áby nietelko był łtroyno/ ále też wárownó GórnDworz I7.

Synonimy cf GONIENIE.

*Cf **GONIENIE, GONITWA, GOŃBA***

ZZa